

Уругвайски кръг от Многостранните търговски преговори (1986 - 1994) - приложение 1 - приложение 1А - Споразумение за прилагането на член VI на общото споразумение по митата и търговията (СТО - ГАТТ 1994) - Антидъмпингово споразумение

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА ЧЛЕН VI НА ОБЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ПО МИТАТА И ТЪРГОВИЯТА (1994)

С настоящото страните членки се споразумяват, както следва:

ЧАСТ I

Член 1

Принципи

Антидъмпингова мярка следва да се прилага само при възникване на обстоятелствата, предвидени в член VI на ГАТТ (1994) и след процедури по разследване, предприети¹ и проведени в съответствие с разпоредбите на това споразумение. Следващите разпоредби регламентират прилагането на член VI на ГАТТ (1994), доколкото се предприема действие на основание на антидъмпингово законодателство или подзаконови нормативни актове.

Член 2

Определяне на дъмпинга

2.1. За целите на това споразумение една стока се счита за „дъмпингова“, т.е. въведена в търговията на друга държава на по-ниска от нормалната ѝ стойност, ако експортната цена на стоката, която се изнася от една държава в друга, е по-ниска от сравнимата с нея цена в обичайния ход на търговията за подобна стока, когато е предназначена за потребление в страната износител.

2.2. Когато няма продажби на подобна стока при обичайния ход на търговията на вътрешния пазар на страната износител или когато в резултат на специфични пазарни условия или на малкия обем продажби на

¹ В настоящото споразумение понятието „предприети“ означава процедурно действие, с което страната членка започва разследване, както това е предвидено в член 5.

вътрешния пазар на страната износител² такива продажби не позволяват да бъде направено точно сравнение, дъмпинговият марж трябва да се определя чрез съпоставяне със сравнима цена на подобната стока, когато е изнасяна в подходяща трета страна, при условие че тази цена е представителна, или чрез съпоставяне с производствената цена в страната на произход плюс разумна добавка за административни, продажни и други разходи и за печалба.

2.2.1. Продажбите на подобния продукт на вътрешния пазар на страната износител или в трета страна по цени, по-ниски от единичните производствени цени (фиксиранни и свободни), плюс добавката за административни, продажни и други разходи, могат да се разглеждат като невместващи се в нормалния ход на търговията поради цената и могат да бъдат пренебрегнати при определяне на нормалната стойност само ако властите³ решат, че тези продажби са извършени в един продължителен период от време⁴ в значителни количества⁵ и по цени, които не позволяват възвръщането на всички разходи в един разумен срок от време. Ако цените, които са по-ниски от единичните производствени цени в момента на продажбата, са по-високи от средните единични производствени цени за периода на разследване, се приема, че тези цени осигуряват възвръщане на разходите в разумен срок от време.

2.2.1.1. За целите на алинея 2 обикновено разходите следва да се изчисляват въз основа на официални документи, съхранявани от износителя или производителя, който е обект на разследване, при условие че тези официални документи съответстват на общоприетите принципи на счетоводство в страната износител и в достатъчна степен отразяват разходите, свързани с производството и продажбата на разглежданата стока. Властите следва да имат предвид всички налични доказателства за правилното разпределение на разходите, включително и доказателствата, предоставени от износителя или производителя в хода на разследването, при условие че това разпределение е било използвано в миналото от износителя или производителя, по-конкретно по отношение на определянето на съответни амортизационни и преоценъчни периоди, отпуснатите средства за

² Продажбите на подобен продукт, предназначен за потребление на вътрешния пазар на страната износител, ще се приемат за достатъчни по количество за определяне на нормалната стойност, ако тези продажби възлизат на 5 или повече процента от продажбите на съответната стока в страната членка вносител, при условие, че по-малкото съотношение е приемливо, когато има доказателства, че вътрешните продажби дори при такова съотношение са не по-малко от достатъчния размер, за да служат за точно сравнение.

³ При използване на понятието "власти" в настоящото споразумение то следва да се тълкува като власти на подходящо високо ниво.

⁴ Продължителният период от време обикновено следва да бъде една година, но в никакъв случай не трябва да е по-кратък от шест месеца.

⁵ Продажбите на цени под единичните производствени цени се приемат за извършени в значителни количества, когато властите преценят, че средно претеглената цена на сделките, използвани за определяне на нормалната стойност, е по-ниска от средно претеглените единични производствени цени или, че обемът на продажбите, извършени под единичната производствена цена, възлиза на не по-малко от 20 процента от обема, продаден в сделките, които се разглеждат за определяне на нормалната стойност.

капиталовложения и други разходи за развитие. Освен ако вече не е отразено в разпределението на разходите по настоящата подточка, разходите съответно се коригират относно тези невъзвръщаеми части, които благоприятстват бъдещото и/или настоящото производство, или за обстоятелства, при които разходите по време на разследването са повлияни от действия, свързани с пускането в експлоатация на предприятия⁶.

2.2.2. За целите на алинея 2 сумите за административни, продажни и общи разходи и за печалба следва да се основават на действителни данни за производството и продажбите при обичайния ход на търговия на подобната стока, извършени от разследвания износител или производител. Когато тези суми не могат да бъдат определени на тази база, сумите могат да се определят на базата на:

i) действителните разходи, понесени и направени от въпросния износител или производител във връзка с производството и продажбата на вътрешния пазар в страната на произход на същата обща категория стоки;

ii) средно претеглената стойност на действителните разходи, понесени и направени от другите износители или производители, предмет на разследване, по отношение на производството и продажбите на подобния продукт на вътрешния пазар на страната на произход;

iii) всеки друг рационален метод, при условие че сумата на печалбата, определена по този начин, не трябва да надвишава печалбата, която обикновено се реализира от други износители или производители при продажба на стоки от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произход.

2.3. В случаите, в които няма експортна цена или когато съответните власти сметнат, че експортната цена е недостоверна поради обединяване или компенсаторно споразумение между износителя и вносителя или трета страна, експортната цена може да бъде изчислена въз основа на цената, на която внесените стоки са препродадени за първи път на независим купувач, или ако стоките не са продадени на независим купувач или не са препродадени във вида, в който са били внесени, на такава разумно обоснована база, която властите биха определили.

2.4. Трябва да бъде направено справедливо сравнение на експортната цена с нормалната стойност. Сравнението следва да се направи на едно и също

⁶ Преизчисленията за пускане в експлоатация трябва да отразяват разходите в края на пусковия период или ако този период превишава разследвания период от време, се отразяват непосредствено близките по време разходи, които могат да бъдат разгледани от властите по време на разследването.

ниво на търговия, което обикновено е нивото на излизане от производство (ex-factory), и по отношение на продажби, извършени доколкото е възможно по едно и също време. Във всеки отделен случай, според неговите особености, следва да се има предвид допустима сума за онези разлики, които влияят върху сравнимостта на цените, включително разликите в условията и срока на продажбата, данъчното облагане, обема на търговията, количествата, физическите характеристики, както и всякакви други различия, за които е доказано, че влияят върху сравнимостта на цените⁷. В случаите, посочени в алинея 3, следва да се имат предвид допустими суми за разходи, включително за мита и данъци, направени в периода между вноса на стоките и препродажбата им, както и за натрупаните печалби. Ако в тези случаи е била нарушена сравнимостта на цените, властите следва да определят нормалната стойност на ниво на търговия, което е еквивалентно на ниво на търговията на конструираната експортна цена, или следва да имат предвид елементите, описани в тази алинея. Властите следва да уведомяват заинтересованите страни каква информация е необходима, за да бъде гарантирано едно справедливо сравнение, и няма да налагат неразумно висока тежест на доказателството за тези страни.

2.4.1. Когато сравнението съгласно алинея 4 изисква конвертиране от една валута в друга, такова конвертиране следва да се извършва по обменния курс към датата на продажбата⁸, при условие че когато продажбата на валутата на фючърсен пазар е пряко свързана със съответната продажба за износ, се използва обменният курс на фючърската сделка. Не трябва да се вземат предвид колебанията в обменните курсове, а при провеждане на разследването властите следва да предоставят на износителите най-малко 60 дни, за да регулират експортните си цени с цел да отразят постоянното движение на валутните курсове за периода на разследването.

2.4.2. Съгласно разпоредбите относно справедливото сравнение в алинея 4 наличието на дъмпингов марж във фазата на разследването обикновено следва да се установи въз основа на сравнение между средно претеглената нормална стойност и средно претеглената стойност на цените на всички сравними експортни сделки или като се сравни нормалната стойност с експортните цени въз основа на подхода "сделка със сделка". Нормалната стойност, установена въз основа на усредняване, може да бъде сравнена с цените на отделни експортни сделки, ако властите открият вид експортни цени, при които се проявяват съществени разлики между различните купувачи, райони или периоди от време, и ако бъде предоставено обяснение защо тези разлики не могат да бъдат взети предвид точно при използването на подхода „средно претеглена със средно претеглена“ цени или при сравнение „сделка със сделка“.

⁷ Подразбира се, че някои от тези фактори могат да се припокриват и властите следва да гарантират, че не дублират преизчисленията, които вече са били направени съгласно настоящата разпоредба.

⁸ Обикновено за дата на продажбата се приема датата на договора, поръчката, потвърждението на поръчката или фактурата, т.е. документът, с който се определят съществените условия на сделката.

2.5. В случай че стоките не са внесени направо от страната на произход, но са изнесени чрез държава посредник във внасящата страна членка, цената, на която стоките са продадени от изнасящата на внасящата страна членка, обикновено следва да се сравнява със сравнима цена в страната на износа. Независимо от това може да бъде направено сравнение с цената в страната на произход, ако например стоките само са транспортирани през страната на износа или ако подобни стоки не се произвеждат в страната на износа или ако за такива стоки няма сравнима цена в страната на износа.

2.6. Навсякъде в това споразумение терминът „подобна стока” („produit similaire”) следва да се тълкува като стока, която е тъждествена, т.е. подобна във всяко едно отношение с разглежданата стока, или при липса на такава стока, друга стока, която макар и да не е подобна във всяко едно отношение, има характеристики, които много наподобяват характеристиките на разглежданата стока.

2.7. Този член не нарушава действието на втората допълнителна разпоредба на член VI, алинея 1 от приложение I към ГАТТ (1994).

Член 3

Определяне на вредата⁹

3.1. Установяване на вредата по смисъла на член VI на ГАТТ (1994) следва да се основава на достоверни доказателства и да включва обективно проучване както на а) обема на дъмпинговия внос и влиянието му върху цените на подобни стоки на вътрешния пазар, така и б) произтичащото от това въздействие на вноса върху местните производители на такива стоки.

3.2. По отношение на обема на дъмпинговия внос разследващите власти следва да определят дали има значително увеличение на дъмпинговия внос в абсолютни измерения или по отношение производството или потреблението в страната вносител. По отношение въздействието на дъмпинговия внос върху цените разследващите власти следва да установят дали е имало значително занижаване на цените на дъмпинговия внос в сравнение с подобна стока на страната членка вносител, или дали влиянието на този внос се състои в потискане на цените в значителна степен или в препятстване на увеличението на цените, което иначе би възникнало, в значителна степен. Нито един или повече от един от тези фактори не е задължително да бъде от решаващо значение при вземането на решение.

⁹ В настоящото споразумение понятието „вредата”, освен ако изрично не е посочено друго, означава съществена вреда за местната промишленост, опасност от нанасяне на съществена вреда за местната промишленост или съществено забавяне на създаването на такава промишленост и следва да се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.

3.3. Когато вносът на дадена стока от повече от една страна е предмет на антидъмпингово разследване едновременно, разследващите власти могат да оценяват съвкупното въздействие на такъв внос, само ако решат, че а) дъмпинговият марж по отношение на вноса от всяка страна е по-голям от *de minimis*, както е определен в член 5, алинея 8, и обемът на вноса от всяка страна не е незначителен, и б) съвкупната оценка на влиянието на вноса е съвместима с условията на конкуренцията между внасяните стоки и условията на конкуренцията между внасяните стоки и подобна местна стока.

3.4. Проучването на влиянието на дъмпинговия внос върху съответния местен отрасъл следва да включва оценка на всички икономически фактори и индекси, които имат отношение към състоянието на производството, включително действителното и потенциалното намаляване на продажбите, печалбата, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите или натоварването на мощностите; факторите, въздействащи върху цените на вътрешния пазар; размера на дъмпинговия марж; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху движението на паричните потоци, складови наличности, заетостта, заплатите, икономическия растеж, способността да се натрупват капитали или да се привличат инвестиции. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение при вземането на решение.

3.5. Необходимо е да се докаже, че дъмпинговият внос, посредством дъмпинговото въздействие, както то е определено в алинея 2 и 4, причинява вреда по смисъла на това споразумение. Доказването на причинно-следствена връзка между дъмпинговия внос и вредата за местната промишленост следва да се основава на проучване на всички съответни доказателствени материали, представени на властите. Властите следва да проучват също всички известни фактори, освен дъмпинговия внос, които по същото време причиняват вреда за местната промишленост, като вредата, причинена от тези други фактори, не следва да се приписва на дъмпинговия внос. Факторите, които могат да имат отношение във връзка с това, *inter alia*, включват обема и цените на вносните стоки, които не са били продадени на дъмпингови цени, намаляване на търсенето или промени във вида на търсенето, ограничаващите търговията практики и конкуренцията между чуждестранните и местните производители, развитието на технологията и външнотърговската дейност и производителността на местната промишленост.

3.6. Влиянието на дъмпинговия внос трябва да се оценява в съотнасяне с местното производство на подобна стока, когато наличните данни позволяват отделно да се обособи такова производство въз основа на критерии, като производствен процес, продажби, извършени от производителите, и печалба на производителите. Ако е невъзможно обособяването на такова производство, въздействието на дъмпинговия внос

следва да се преценява чрез проучване на производството на стоки от възможно най-близката група или гама стоки, което включва подобната стока, за която може да се набави необходимата информация.

3.7. Установяването на опасността от съществена вреда се извършва въз основа на факти, а не единствено на твърдение, предположение или далечна възможност. Промяна на обстоятелствата, която би създавала ситуация, при която дъмпингът би могъл да предизвика вреда, трябва да бъде ясно предвидима и непосредствено предстояща¹⁰. При вземане на решение относно опасност от съществена вреда властите следва да разгледат, *inter alia*, фактори, като:

i) значителна степен на увеличаване на дъмпинговия внос на вътрешния пазар, показваща вероятността от съществено увеличаване на вноса;

ii) достатъчно свободен капацитет или непосредствено предстоящо значително увеличение на капацитета на износителя, показващи вероятността от значително увеличаване на дъмпинговия износ на пазара на страната членка вносител, като се вземат предвид другите пазари на износ, които могат да поемат някакъв допълнителен износ;

iii) дали вносът постъпва на цени, които ще имат значително потискащо или задържащо влияние върху вътрешните цени и които могат да увеличат търсенето на допълнителен внос; и

iv) складови наличности на разследваната стока.

Нито един от тези фактори сам по себе си не може да има решаващо значение, но в своята съвкупност разглежданите фактори следва да доведат до заключението, че по-нататъшен дъмпингов внос е непосредствено предстоящ и ако не бъдат предприети защитни мерки, ще възникне съществена вреда.

3.8. По отношение на случаите, в които има опасност от съществена вреда в резултат на дъмпингов внос, обсъждането и вземането на решение за въвеждане на антидъмпингови мерки следва да се извършва с особено внимание.

Член 4

¹⁰ Един пример, макар и не изключителен, е когато има убедителна причина да се смята, че в близко бъдеще ще има значително увеличен внос на стоката на дъмпингови цени.

Определение на местната промишленост

4.1. По смисъла на това споразумение терминът „местна промишленост“ следва да се тълкува като отнасящ се до местните производители като цяло на подобни стоки или по отношение на онези от тях, чието общо производство на въпросните стоки съставлява значителен дял от цялото местно производство на тези стоки, освен ако:

i) производителите са свързани¹¹ с износителите или вносителите или сами са вносители на стоките, за които се твърди, че са дъмпингови, терминът „местна промишленост“ може да се тълкува като отнасящ се до останалите производители;

ii) в изключителни случаи територията на страна членка може да бъде разделена на два или повече конкурентни пазара по отношение на въпросното производство и производителите на всеки един от тези пазари могат да се разглеждат като отделна промишленост, ако: а) производителите, работещи в този пазар, продават цялото или почти цялото си производство на въпросната стока на този пазар, и б) търсенето на този пазар не се задоволява в някаква значителна степен от производители на въпросната стока, намиращи се в други части на въпросната територия. При такива обстоятелства може да се реши, че съществува вреда, дори когато значителна част от цялата местна промишленост не е ошетена, при условие че има концентрация на дъмпингов внос на такъв отделен пазар и че дъмпинговият внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство на този пазар.

4.2. Когато „местна промишленост“ се тълкува като отнасяща се към производителите, намиращи се в определен район, т.е. на пазара, определен в алинея 1 (ii), антидъмпингови мита следва да се налагат¹² само върху въпросните стоки, предназначени за крайно потребление в съответния район. Когато конституционният ред на страната членка вносител не позволява въвеждане на антидъмпингово мито на такова основание, внасящата страна членка може да въвежда антидъмпингови мита без ограничение само ако: а) на износителите е била дадена възможност да

¹¹ За целите на настоящата алинея за производителите следва да се смята, че са свързани с износителите или вносителите само ако: а) един от тях пряко или косвено управлява другия; б) двамата пряко или косвено са управлявани от трето лице, или в) двамата заедно пряко или косвено управляват трето лице, ако има основания да се смята или подозира, че влиянието на това взаимоотношение е такова, че предизвиква у съответния производител поведение, различно от това, което имат несвързаните производители. По смисъла на тази алинея едно лице ще се смята, че управлява друго, когато първото от тях има законната или оперативна възможност да възпира или направлява второто лице.

¹² По смисъла на настоящото споразумение „налагат“ означава безусловно или окончателно законово определяне или събиране на мито или данък.

прекратят износа на дъмпингови цени за съответния район или по друг начин да дадат гаранции съгласно член 8 и ако не са били дадени достатъчни гаранции своевременно, б) такива мита не могат да бъдат налагани единствено на стоки, произведени от отделни производители, които снабдяват съответния пазар.

4.3. Ако две или повече държави, съгласно разпоредбите на член XXIV, алинея 8, буква а) на ГАТТ (1994), са достигнали до такова ниво на интеграция, че имат характеристиките на единен и обединен пазар, промишлеността в цялата зона на интегриране следва да се приеме за местна промишленост така, както е определена в алинея 1.

4.4. Разпоредбите, съдържащи се в член 3, алинея 6, се прилагат по отношение на този член.

Член 5

Откриване на процедура и провеждане на разследване

5.1. Освен в случаите по алинея 6, разследване за определяне наличието, степента и резултатите от твърдян дъмпинг следва да започне след писмено заявление, подадено от местната промишленост или от нейно име.

5.2. Заявление съгласно алинея 1 следва да включва доказателства за: а) дъмпинг, б) вреда по смисъла на член VI на ГАТТ (1994) така, както те се тълкуват в това споразумение, и в) причинно-следствена връзка между дъмпинговия внос и вредата, за която се твърди, че е възникнала. Не може да се приема, че твърдения, неподкрепени с подходящи доказателства, отговарят на изискванията на настоящата алинея. Заявлението следва да съдържа информация, с която заявителят обикновено разполага, относно следното:

i) Идентичността на заявителя и описание на обема и стойността на местното производство на подобната стока от заявителя. Ако писменото заявление е подадено от името на местна промишленост, в заявлението се определя от името на коя промишленост се подава заявлението, като се приложи списък на всички известни национални производители на подобната стока (или асоциации на местните производители на подобната стока) и при възможност описание на обема и стойността на вътрешното производство на подобния продукт от тези производители;

ii) Пълно описание на стоката, за която се твърди, че е дъмпингова, име на страната или страните на произход или на износа, идентичността на всеки

известен износител или чуждестранен производител, както и списък на лицата, за които е известно, че внасят въпросната стока;

iii) Информация за цените, на които въпросната стока се продава, когато е предназначена за потребление на вътрешния пазар на страната или страните на произход или на износа (или когато това е възможно, информация за цените, на които стоката се продава от страната или страните на произход или на износа, на трета страна или страни, или информация за конструираната стойност на стоката), и информация за експортните цени, или когато е подходящо, за цените, на които стоката за пръв път се препродава на независим купувач на територията на страната членка вносител;

iv) Информация за развитието на обема на вноса, за който се твърди, че е дъмпингов, влиянието му върху цените на подобната стока на вътрешния пазар и произтичащото от това въздействие на вноса върху местната промишленост така, както то е доказано от съответни фактори и индекси, които имат отношение към състоянието на местната промишленост, като изброените в член 3, алинеи 2 и 4.

5.3. Властите следва да проучат точността и адекватността на доказателствата, предоставени в заявлението, за да определят дали има достатъчно доказателства за откриването на процедура по разследване.

5.4. Процедура по разследване съгласно алинея 1 не се открива, докато властите не установят, че заявлението е подадено от местната промишленост или от нейно име¹³, като това определяне се извършва въз основа на разглеждане на степента на подкрепа или противопоставяне на заявлението, изразени от местните производители¹⁴ на подобна стока. Приема се, че заявлението е подадено „от местната промишленост или от нейно име”, ако то е подкрепено от местните производители, произвеждащи общо над 50 процента от цялото производство на подобна стока, произвеждана от онази част на местната промишленост, която изразява подкрепа или несъгласие със заявлението. Не може да се започва разследване, когато заявлението е подкрепено явно от местни производители, които произвеждат по-малко от 25 процента от цялото производство на подобна стока, произвеждана от местната промишленост.

5.5. Освен ако не е взето решение за откриване на процедура по разследване,

¹³ В случай, че индустрията е разпокъсана и се състои от изключително голям брой производители, властите могат да определят подкрепата или противопоставянето, като използват статистически издржани методи за проучване на мненията.

¹⁴ На страните членки е известно, че на територията на някои държави-членки служители на местни производители на сходни стоки или представители на такива производители могат да правят и доказват заявления за започване на разследвания по алинея 1.

властите следва да се въздържат от каквото и да било публично разгласяване на заявлението за започване на разследване. Независимо от това властите следва да уведомяват правителството на страната членка износител за получаването на заявление, придружено с всички необходими документи, преди да започнат разследването.

5.6. Ако при възникването на специални обстоятелства засегнатите власти решат да започнат разследване, без да са получили писмено заявление от или от името на местната промишленост за започване на такова разследване, те предприемат същото само ако разполагат с достатъчно доказателства за наличието на дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка, както са описани в алинея 2, които да послужат като основание за започване на разследването.

5.7. Доказателствата както за дъмпинга, така и за вредата, следва да се разглеждат едновременно: а) при вземането на решение дали да бъде открита или не процедура по разследване, и б) след това, по време на самото разследване, като се започне от дата, не по-късна от най-ранната дата, на която могат да бъдат въведени временни мерки съгласно разпоредбите, съдържащи се в това споразумение.

5.8. Заявление по алинея 1 трябва да получи отказ, а разследване следва да бъде прекратено веднага след като засегнатите власти установят, че няма достатъчно доказателства за наличието на дъмпинг или на вреда, които да оправдаят по-нататъшното разглеждане на случая. Незабавно следва да се прекрати работата по всички случаи, в които властите установят, че дъмпинговият марж е *de minimis* или че обемът на дъмпинговия внос, действителен или потенциален, или вредата са незначителни. Дъмпинговият марж следва да се смята, че е *de minimis*, ако е по-малко от 2 процента, изразен в процентно отношение спрямо експортната цена. Обикновено обемът на дъмпинговия внос следва да се приема за незначителен, ако обемът на дъмпинговия внос от дадена държава възлиза на по-малко от 3 процента от вноса на подобна стока в страната членка вносител, освен ако страните, всяка от които има по-малко от 3 процента от вноса на подобната стока в страната членка вносител, общо изнасят повече от 7 процента от вноса на подобни стоки в страната членка вносител.

5.9. Антидъмпингова процедура не трябва да затруднява освобождаването на стоките от митницата.

5.10. Освен при специални обстоятелства процедурите по разследване следва да приключват до една година и в никакъв случай по-късно от 18 месеца от започването им.

Член 6

Доказателства

6.1. Всички заинтересовани страни по антидъмпингово разследване трябва да бъдат уведомявани относно информацията, която властите изискват, и да имат възможност да предоставят писмено всички доказателства, които те самите смятат, че са от значение за въпросното разследване.

6.1.1. На износителите или чуждестранните производители, които получават въпросници, използвани в антидъмпингово разследване, следва да се предостави срок от поне 30 дни за отговор¹⁵. Всички искания за удължаване на 30-дневния срок следва да се разглеждат с необходимото внимание, а при представена причина такова удължаване следва да се разрешава, когато това е възможно.

6.1.2. Освен ако няма изискване за защита на конфиденциална информация, писмените доказателства, предоставени от една от заинтересованите страни, следва незабавно да се предоставят на другите участващи в разследването заинтересовани страни.

6.1.3. Веднага след откриване на процедурата по разследване властите следва да предоставят пълния текст на писменото заявление, получено съгласно член 5, алинея 1, на известните им износители¹⁶ и на властите на страната членка износител и следва, при поискване, да ги предоставят на други заинтересовани страни. Изискването за защита на конфиденциалната информация следва да се има предвид, както това е предвидено в алинея 5.

6.2. По време на антидъмпинговото разследване всички заинтересовани страни следва да имат пълна възможност да защитават интересите си. За тази цел властите, при поискване, следва да предоставят възможности на всички заинтересовани страни да се срещат със страните, чиито интереси се противопоставят, за представяне на противоположни мнения и опровержения. При предоставянето на такива възможности следва да се имат предвид необходимостта от запазване на поверителността и улеснението на страните. Нито една от страните не може да бъде задължавана да присъства на което и да е заседание и отсъствието ѝ не може да влияе на решаването на нейния случай. Заинтересованите страни също така имат правото да

¹⁵ Като общо правило началото на срока за износителите се отчита от датата на получаване на въпросника, който за целта се смята за получен седмица след като е бил изпратен на получателя или предаден на съответния дипломатически представител на страната членка износител, или за случаите на отделна митническа територия членка на СТО на официален представител на изнасящата територия.

¹⁶ Подразбира се, че ако броят на износителите е особено висок, пълният текст на писменото заявление следва да се предоставя само на властите на страната членка износител или на съответната търговска асоциация.

представят друга информация устно, ако имат основания за това.

6.3. Устната информация, представена съгласно алинея 2, следва да се има предвид от властите, само ако впоследствие е възпроизведена в писмен вид и е предоставена на други заинтересовани страни съгласно алинея 1.2.

6.4. Когато е възможно, властите следва своевременно да предоставят на всички заинтересовани страни възможността да се запознаят с цялата информация, отнасяща се до представянето на техния случай, когато тя не е конфиденциална съгласно алинея 5, и се използва от властите при антидъмпинговото разследване, както и да подготвят изложения въз основа на тази информация.

6.5. Всяка информация, която по своята същност е конфиденциална (например защото разгласяването ѝ би дало значително преимущество на конкурент или защото разгласяването ѝ би имало значителен отрицателен ефект върху лицето, от което тя е получена, или върху лице, от което това лице е получило информацията), или която е предоставена на конфиденциална основа от страни по разследване, следва да се третира като такава от властите, ако се представят достатъчно причини за това. Такава информация не трябва да се разгласява без изричното разрешение на страната, която я предоставя¹⁷.

6.5.1. Властите следва да изискват от заинтересованите страни, предоставящи конфиденциална информация, да предоставят неконфиденциално резюме на тази информация. Това резюме следва да е достатъчно подробно, за да позволи разумно разбиране на смисъла на конфиденциалната информация. При изключителни обстоятелства такива страни могат да посочат, че информацията не подлежи на представяне в резюме. При такива изключителни обстоятелства трябва да се представи доклад относно причините, поради които е невъзможно обобщаването на информацията.

6.5.2. Ако властите установят, че искането за поверителност не е основателно или ако страната, предоставила информацията, не желае да разгласи информацията или да разреши разгласяването ѝ в обобщен или съкратен вид, властите могат да не вземат под внимание тази информация, освен ако не им бъде доказано от подходящи източници, че информацията е точна¹⁸.

6.6. Освен при обстоятелствата, описани в алинея 8, при провеждане на разследването властите следва да установяват точността на информацията,

¹⁷ На страните членки е известно, че на територията на някои държави-членки може да е задължително разгласяване въз основа на строго установен защитаваш ред.

¹⁸ Страните членки с настоящото приемат, че исканията за поверителност няма да бъдат отхвърляни произволно.

предоставена от заинтересовани страни, на която се основават техните заключения.

6.7. С цел проверка на достоверността на предоставената информация и получаване на повече подробности властите могат, при необходимост, да провеждат разследвания на територията на други държави-членки, ако получат съгласието на засегнатите фирми и ако съобщят за това на правителството на въпросната страна членка и ако тази страна членка не възрази срещу разследването. Процедурата, описана в приложение I, следва да се прилага по отношение на разследванията, извършвани на територията на други държави-членки. Освен когато има изискване за защита на конфиденциална информация, властите следва да осигурят достъп до резултатите от всички такива процедури по разследване или да ги съобщават съгласно алинея 9 на фирмите, за които те се отнасят, и да ги предоставят на заявителите.

6.8. В случай, че някоя от заинтересованите страни откаже достъп до или по друг начин не предостави необходимата информация в разумно предвиден период от време или в значителна степен пречи на разследването, първоначалните и окончателните заключения - отрицателни или положителни - могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. При прилагането на тази алинея следва да се спазват разпоредбите на приложение II.

6.9. Преди да приемат окончателно решение, властите трябва да информират всички заинтересовани страни относно най-важните факти, взети предвид, на които се основава решението да се приложат окончателни мерки. Това съобщение следва да се направи така, че да се осигури достатъчно време на страните да защитят интересите си.

6.10. Като правило властите следва да определят индивидуален марж на дъмпинга относно всеки засегнат износител или производител на разследваната стока. В случаите, когато броят на производителите, износителите и вносителите или на видовете стоки е толкова голям, че да направи неприложимо такова определяне, властите могат да ограничат проучването до разглеждане на достатъчен брой заинтересовани страни или стоки, като използват група избрани образци, която е статистически валидна от гледна точка на информацията, с която разполагат властите по време на подбора, или въз основа на най-високия процент от обема на износа от въпросната държава, който може основателно да бъде разследван.

6.10.1. Препоръчително е всеки подбор на износители, производители, вносители или тип стоки, извършван съгласно настоящата алинея, да бъде осъществяван след консултации и със съгласието на засегнатите износители, производители и вносители.

6.10.2. В случаите, в които властите са ограничили проучването съгласно разпоредбите на настоящата алинея, те се задължават независимо от това да определят индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, който не е бил първоначално подбран за тази цел, който подаде необходимата информация навреме, за да може тя да бъде взета под внимание при разследването, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното им разглеждане би обременило излишно властите и би им попречило своевременно да приключат разследването. Властите не трябва да обезсърчават доброволните отговори.

6.11. По смисъла на това споразумение „заинтересовани страни“ следва да включва:

- i) износител или чуждестранен производител или вносител на стока, която е предмет на разследване, или търговска или бизнес асоциация, болшинството от чиито членове са производители, износители или вносители на такава стока;
- ii) правителството на страната членка износител; и
- iii) производител на подобна стока в страната членка вносител или търговска и бизнес асоциация, болшинството от членовете на която произвеждат подобната стока на територията на страната членка вносител.

Този списък не трябва да ограничава страните членки да разрешават на местни и чуждестранни лица, различни от посочените по-горе, да бъдат включвани като заинтересовани страни.

6.12. Властите трябва да предоставят възможност на индустриалните потребители на разследваната стока и на представителни организации на потребителите в случаите, когато стоката обикновено се продава на дребно, да предоставят информация, отнасяща се до разследването за дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка.

6.13. Властите следва да отчитат всички трудности, които имат заинтересованите страни, особено малките фирми, при предоставяне на исканата информация, и трябва да им оказват съдействие според възможностите си.

6.14. Горе упоменатите процедури не са създадени с цел да пречат на властите на страната членка да действа експедитивно за започване на разследване, за постигане на първоначално или окончателно решение, било

то отрицателно или положително, или да въведат временни или окончателни мерки съгласно съответните разпоредби в това споразумение.

Член 7

Временни мерки

7.1. Временни мерки могат да се прилагат само ако:

i) е започнало разследване съгласно разпоредбите на член 5, направено е публично съобщение за това и на заинтересованите страни са дадени адекватни възможности да предоставят информация и становище;

ii) е взето предварително положително решение за наличие на дъмпинг и произтичаща от него вреда за местната промишленост, и;

iii) съответните власти преценят, че тези мерки са необходими за предотвратяване възникването на вреда по време на разследването.

7.2. Временните мерки могат да бъдат под формата на временно мито или, което е за предпочитане, под формата на гаранция - депозит в брой или банкова гаранция - равна по размер на временно определеното антидъмпингово мито, без да се надвишава временно изчисленият дъмпингов марж. Задържането на оценката е подходяща временна мярка при условие, че обичайното мито и изчислената стойност на антидъмпинговото мито са посочени и доколкото задържането на оценката действа при същите условия като останалите временни мерки.

7.3. Временните мерки не трябва да се прилагат по-рано от 60 дни от началото на разследването.

7.4. Прилагането на временни мерки трябва да се ограничава до възможно най-кратък период, ненадвишаващ четири месеца, или по решение на засегнатите власти и по искане на износителите, представляващи значителен процент от съответната търговия - за период, не по-голям от шест месеца. Ако по време на разследването властите проверят дали едно мито, по-ниско от дъмпинговия марж, би било достатъчно за премахване на вредата, периодите могат да бъдат съответно шест или девет месеца.

7.5. При прилагането на временните мерки следва да се спазват съответните разпоредби на член 9.

Член 8

Гаранции, свързани с цените

8.1. Процедурите може¹⁹ да бъдат временно прекратени или завършени, без да се въвеждат временни мерки или антидъмпингови мита след получаването на задоволителни доброволни гаранции от някой износител за преразглеждане на цените или за прекратяване на износа за въпросния район на дъмпингови цени, така че властите да бъдат удовлетворени, че вредното въздействие на дъмпинга е премахнато. Увеличаването на цените в резултат от такива гаранции не трябва да е по-голямо, отколкото е необходимо за елиминиране на дъмпинговия марж. Желателно е увеличението на цените да е по-малко от дъмпинговия марж, ако това увеличение е достатъчно за премахване на вредата за местната промишленост.

8.2. Не следва да се търсят или приемат гаранции от износители, освен ако властите на страната членка вносител вече предварително не са установили наличието на дъмпинг или вреда, причинена от такъв дъмпинг.

8.3. Не е задължително предлаганите гаранции да бъдат приети, ако властите преценят приемането им за невъзможно; например, ако броят на действителните или потенциалните износители е прекалено голям или поради други причини, включително и такива, свързани с общата политика. При възникване на такъв случай и когато това е възможно, властите следва да съобщят на износителя причините, поради които са взели решение, че приемането на ангажимента е нецелесъобразно и следва във възможно най-голяма степен да позволят на износителя да предостави своето становище относно това решение.

8.4. Ако даден ангажимент бъде приет, разследването за наличието на дъмпинг и вреда въпреки това следва да бъде завършено, ако износителят иска това или ако властите решат. В такива случаи, ако се реши, че няма дъмпинг или вреда, ангажиментът следва автоматично да отпадне, освен в случай, когато това решение се дължи в голяма степен на ангажимента, свързан с цените. В такива случаи властите могат да изискат ангажиментът да продължи да бъде в сила за разумно определен период от време в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение. В случай че бъде

¹⁹ Думата „може“ не трябва да се тълкува, че позволява едновременно продължаване на процедурата и приемане на гаранции по отношение на цените, освен както това е предвидено в алинея 4.

решено, че има дъмпинг и вреда, ангажиментът следва да остане в сила в съответствие с предвидения за него срок и разпоредбите, съдържащи се в настоящото споразумение.

8.5. Властите на страната членка вносител могат да предлагат да бъдат поемани гаранции по цените, но износителите не могат да бъдат задължавани да поемат такива гаранции. Фактът, че износителите не предлагат да поемат такива гаранции или не приемат поканата да направят това, по никакъв начин не трябва да повлияе на разглеждането на случая. Независимо от това властите са свободни да решат, че е по-вероятно опасността за нанасяне на вреда да бъде реализирана, ако дъмпинговият внос продължи.

8.6. Властите на страната членка вносител могат да изискат от всеки износител, чийто ангажимент е бил приет, периодично да предоставя информация, свързана с изпълнението на този ангажимент, и да позволява проверка на свързаните с това данни. В случай на нарушение на ангажимента властите на страната членка вносител могат съгласно настоящото споразумение и в съответствие със съдържащите се в него разпоредби да предприемат незабавни действия за въвеждане на временни мерки, като използват най-достоверната налична информация. В такива случаи в съответствие с настоящото споразумение могат да се налагат мита върху стоки, въведени за потребление не по-рано от 90 дни преди прилагането на такива временни мерки, освен ако оценката с минала дата не се отнася до вноса, въведен за потребление преди нарушаването на ангажимента.

Член 9

Въвеждане и събиране на антидъмпингови мита

9.1. Решението дали да се въведе антидъмпингово мито в случаите, в които са изпълнени всички изисквания за това, и решението дали размерът на антидъмпинговото мито следва да бъде по-малък или равен на дъмпинговия марж, се вземат от властите на страната членка вносител. Желателно е решението да е допустимо на територията на всички страни членки митото да е по-малко по размер от дъмпинговия марж, ако това по-ниско мито е достатъчно за премахване на вредата, нанесена на местната промишленост.

9.2. Когато антидъмпингово мито се въвежда по отношение на която и да било стока, това мито се събира в съответния размер във всеки отделен случай, на недискриминационна основа, върху целия внос на такива стоки от всички източници, за които е установено, че правят дъмпинг или предизвикват вреда, освен вноса от онези източници, чиито гаранции по

цените съгласно условията в това споразумение са приети. Властите следва да назоват доставчика или доставчиците на засегнатата стока. В случай, че има няколко доставчици от една и съща държава и е невъзможно да бъдат назовани всички, властите могат да назоват страната доставчик. Ако са засегнати няколко доставчици от повече от една държава, властите могат да назоват или всички тези доставчици, или, ако това е невъзможно - засегнатите държави.

9.3. Размерът на антидъмпинговото мито не трябва да надвишава дъмпинговия марж, както е регламентиран съгласно член 2.

9.3.1. Когато размерът на антидъмпинговото мито се оценява въз основа на минала дата, определянето на размера на окончателното задължение за плащане на антидъмпинговите мита следва да се извършва във възможно най-кратък срок, обикновено до 12 месеца, и в никакъв случай по-късно от 18 месеца от датата, на която е отправено искане за окончателно определяне размера на антидъмпинговото мито²⁰. Връщането на надвзети суми трябва да се извършва своевременно и обикновено не по-късно от 90 дни след определяне размера на окончателното задължение, извършено съгласно разпоредбите на настоящата подточка. Във всички случаи властите се задължават да дадат обяснение, при поискване, ако връщането на сумите не бъде извършено в 90-дневен срок.

9.3.2. Ако сумата на антидъмпинговото мито е изчислена на прогнозна база, следва да бъде предвидена възможност за своевременно връщане на сумите, при поискване от заинтересуваната страна, на онази част от заплатеното мито, която е над размера на дъмпинговия марж. Връщането на всяко такова мито, платено в размер над действителния дъмпингов марж, обикновено следва да се извършва в 12-месечен срок и в никакъв случай по-късно от 18 месеца от датата, на която вносителят на стоката, която е предмет на антидъмпинговото мито, е подал искане, придружено от доказателства за връщане на парите. Одобрената за връщане сума обикновено следва да се преведе в 90-дневен срок от приемането на гореспоменатото решение.

9.3.3. Ако се налага да се определи дали и в каква степен би следвало да се възстановят сумите, като износната цена се конструира по описания в член 2, алинея 3 начин, властите следва да имат предвид възможните промени в нормалната стойност, промените, които могат да възникнат между вноса и препродажбата и движението на продажбената цена, която е надлежно отразена в по-късните продажни цени, като пресметнат износната цена без отчисления за антидъмпинговите мита, които се плащат, когато постъпят доказателства за факторите, описани по-горе.

²⁰ Подразбира се, че спазването на тези срокове и на онези, съдържащи се в алинея 3.2, може да е неосъществимо, когато въпросната стока е предмет на съдебна процедура.

9.4. Когато властите са ограничили проучването по силата на второто изречение на член 6, алинея 10, антидъмпинговото мито, наложено върху внос от износители и производители, които не са били включени в проучването, не трябва да надвишава:

i) среднопретегления марж на дъмпинга, установен по отношение на избраните износители или производители, или

ii) когато задължението за заплащане на антидъмпингови мита се изчислява въз основа на бъдещата нормална стойност, разликата между среднопретеглената нормална стойност за избраните износители или производители и износните цени на износителите или производителите, които не са били разгледани поотделно,

при условие, че за целите на тази алинея властите следва да се абстрахират от нулевите и *de minimis* дъмпингови маржове и маржовете, установени при обстоятелствата, посочени в член 6, алинея 8. Властите следва да прилагат индивидуални мита или нормални стойности спрямо вноса на износители или производители, които не са били включени в проучването, които по време на разследването са предоставили необходимата информация, както това е предвидено в член 6, алинея 10.2.

9.5. Ако дадена стока е предмет на антидъмпингово мито в страна членка вносител, властите следва своевременно да проведат преглед с цел установяване на индивидуалните дъмпингови маржове на износителите или производителите във въпросната страна износител, които не са изнасяли стоката в страната членка вносител по време на разследването, ако тези износители или производители са в състояние да докажат, че не са свързани с никой от износителите или производителите от страната износител, които са обект на антидъмпингови мита за стоката. Такъв преглед следва да започва и да се извършва с по-ускорени темпове, отколкото предвидените от обичайната процедура за определяне митото и прегледа в страната членка вносител. Не се налагат антидъмпингови мита върху вноса от такива износители или производители, докато трае прегледът. Властите обаче могат да задържат понякога оценката и/или да поискат гаранция, за да са сигурни, че ако се установи от прегледа, че тези износители и производители извършват дъмпинг, антидъмпинговите мита могат да бъдат наложени с минала дата - датата на започването на прегледа.

Член 10

Действия с обратна сила

10.1. Временните мерки и антидъмпинговите мита трябва да бъдат прилагани само спрямо стоки, които са въведени за потребление след датата, на която решението, взето съгласно член 7, алинея 1 и съответно член 9, алинея 1, влезе в сила, като се имат предвид изключенията, съдържащи се в настоящия член.

10.2. При окончателно определяне на вредата (но не на опасност от такава или от съществено забавяне при създаване на производство) или в случай, че бъде взето окончателно решение за опасност от вреда, когато влиянието на дъмпинговия внос би довело до установяване на вреда, ако не са били предприети временни мерки, антидъмпинговите мита могат да се наложат с обратна сила за срока, в който са били прилагани временните мерки, ако такива са били въведени.

10.3. Ако размерът на окончателно определеното антидъмпингово мито е по-висок от размера на временното предварително платено или подлежащо на плащане мито или на сумата, на която възлиза изчислената гаранция, разликата не се събира. Ако размерът на окончателно определеното антидъмпингово мито е по-нисък от размера на временното предварително платено или подлежащо на плащане мито или на сумата, на която възлиза изчислената гаранция, разликата следва да бъде върната или митото да бъде преизчислено.

10.4. Освен в случаите, предвидени в алинея 2, когато бъде решено, че има опасност от вреда или материално забавяне (но вредата все още не е възникнала), може да бъде въведено окончателно антидъмпингово мито единствено от датата на установяване опасността от вреда или съществено забавяне и всички парични депозити, събрани по време на прилагането на временните мерки, следва да бъдат върнати, а банковите гаранции следва да бъдат освободени възможно най-бързо.

10.5. Когато окончателното решение е отрицателно, всички парични депозити, събрани по време на прилагането на временните мерки, следва да бъдат върнати, а банковите гаранции следва да бъдат освободени възможно най-бързо.

10.6. Окончателно антидъмпингово мито може да бъде наложено спрямо стоки, които са били въведени за потребление не по-рано от 90 дни преди датата на прилагане на временните мерки, когато властите установят по отношение на въпросната дъмпингова стока следното:

і) съществувал е дъмпинг в миналото, който е предизвикал вреда или вносителят е знаел или е трябвало да знае, че износителят извършва дъмпинг и че този дъмпинг би могъл да предизвика вреда;

ii) вредата е предизвикана от масиран дъмпингов внос на стока в сравнително кратък период от време, като от гледна точка на продължителността и обема на дъмпинговия внос, както и други обстоятелства (като например бързото нарастване на складовите наличности от дъмпинговата стока) твърде е вероятно сериозно да бъде увредено оздравителното въздействие на окончателното антидъмпингово мито, което ще бъде наложено, при условие, че на засегнатите износители е била дадена възможност да представят своите обяснения.

10.7. След започване на разследването властите могат да предприемат такива мерки, като задържане на оценката или преценката, за да осигурят събирането на антидъмпинговите мита с обратна сила, както това е предвидено в алинея 6, след като са събрали достатъчно доказателства, че условията, съдържащи се в тази алинея, са изпълнени.

10.8. С обратна сила не могат да се налагат мита съгласно алинея 6 за стоки, въведени за потребление преди датата на започване на разследването.

Член 11

Срок и преглед на антидъмпинговите мита и гаранциите по цените

11.1. Антидъмпинговото мито следва да остане в сила само за такъв срок и в такава степен, че да противодейства на дъмпинга, който предизвиква вреда.

11.2. Властите следва да правят преглед на необходимостта от продължително действие на митото, когато е оправдано, по тяхна инициатива или по искане на заинтересувана страна, която е предоставила положителна по своя характер информация, доказваща нуждата от такъв преглед, при условие, че е минал разумно дълъг период от време от налагането на окончателното антидъмпингово мито²¹. Заинтересованите страни могат да изискват от властите да проучат дали продължаващото налагане на митото е необходимо за компенсиране на дъмпинга, дали ще продължи да има вреда, ако митото бъде премахнато, променено, или и в двата случая. Ако, извършвайки преглед съгласно настоящата алинея, властите установят, че прилагането на антидъмпинговото мито вече не е оправдано, то следва да бъде отменено незабавно.

11.3. Независимо от съдържащите се в алинеи 1 и 2 разпоредби, всяко

²¹ Решение за окончателно задължение за заплащане на антидъмпингово мито по член 9, алинея 3 само по себе си не представлява преглед по смисъла на настоящия член.

окончателно определено антидъмпингово мито следва да бъде премахнато не по-късно от пет години след датата на въвеждането му (или от датата на последния преглед, проведен съгласно алинея 2, ако при него са разгледани както дъмпингът, така и вредата, или по силата на настоящата алинея), освен ако, извършвайки преглед преди тази дата по своя собствена инициатива или по мотивирано искане от страна на местната промишленост или подадено от нейно име достатъчно рано преди изтичането на срока на митото, властите не решат, че премахването на митото би довело до продължаване или нова поява на дъмпинг и вреда²². Митото може да остане в сила, докато има резултат от такъв преглед.

11.4. Разпоредбите, съдържащи се в член 6 относно доказателствата и процедурата, следва да се прилагат по отношение на всеки преглед, извършван съгласно настоящия член. Прегледът следва да се провежда експедитивно и да завършва обикновено в срок до 12 месеца от датата на започването му.

11.5. Разпоредбите, съдържащи се в настоящия член, се прилагат *mutatis mutandis* спрямо гаранциите по цените, приети съгласно член 8.

Член 12

Оповестяване и обясняване на решенията

12.1. Ако властите преценят, че съществуват достатъчно основания за започване на антидъмпингово разследване съгласно член 5, страната членка или държавите-членки, чиито стоки са предмет на това разследване, както и други заинтересовани страни, за които разследващите власти знаят, че имат интерес, следва да бъдат уведомени чрез публикуване на съобщение.

12.1.1. Съобщението за започване на разследване следва да съдържа или по друг начин следва чрез отделен доклад²³ да се предоставя точна информация относно следното:

i) имената на страната или страните на износа и на съответната стока;

ii) датата на започване на разследването;

²² При определяне размера на антидъмпинговото мито с минала дата заключението в най-скорошната оценка, направена съгласно член 9, алинея 3.1 че не трябва да се налага мито, сама по себе си не задължава властите да прекратяват окончателно определеното мито.

²³ Когато властите предоставят информация и обяснения съгласно настоящия член в отделен доклад, те трябва да се погрижат същият да бъде на разположение на обществеността.

- iii) основанията за твърдението за дъмпинг, съдържащи се в заявлението;
- iv) резюме относно факторите, на които се основава твърдението за вреда;
- v) адресът, на който следва да се изпращат материали от заинтересованите страни;
- vi) сроковете, в които заинтересованите страни следва да обявят своите становища.

12.2. Трябва да бъдат публично оповестени всички предварителни и окончателни заключения, независимо дали са положителни или отрицателни, всички решения за приемане на гаранции съгласно член 8, за прекратяване действието на такъв ангажимент, както и за премахването на окончателно антидъмпингово мито. Във всяко съобщение или в отделен доклад се описват достатъчно подробно заключенията по всички въпроси, свързани с фактите или закона, които разследващите власти са приели за значими. Всички такива съобщения и доклади следва да се изпратят на страната членка или държавите-членки, чиито стоки са предмет на такова решение или ангажимент, и на други известни заинтересовани страни, както и на други страни, за които се знае, че имат интерес.

12.2.1. В съобщение относно въвеждането на временни мерки или в доклад към него се описват достатъчно подробно обяснения за предварителните решения за наличието на дъмпинг и вреда и се посочват въпросите от фактологично или законово естество, които са послужили като основание за приемане или отхвърляне на аргументи. Като се отделя необходимото внимание на изискването за защита на конфиденциалната информация, тези доклади или съобщения следва да съдържат по-конкретно следното:

- i) имената на доставчиците, а когато това е нецелесъобразно, държавите доставчици;
- ii) описание на стоката, което е достатъчно подробно за митнически цели;
- iii) установените величини на дъмпингов марж и пълно обяснение на причините за използването на методологията за установяване и сравнение на експортната цена и нормалната стойност съгласно член 2;
- iv) обстоятелства, свързани с решението за вредата така, както те са изложени в член 3;

v) основните причини за решението.

12.2.2. Съобщение за приключване или прекратяване на разследване в случай на положително решение за въвеждане на окончателно мито или приемане на ангажимент по цените, или отделен доклад на тази тема следва да съдържа подробна информация по всички законови и фактологични въпроси, както и причините, които са довели до въвеждането на окончателните мерки или до приемане на гаранции по цените, като се отделя нужното внимание на изискването за защита на конфиденциалната информация. В частност съобщението или докладът следва да съдържа информацията, описана в подточка 2.1, както и причините за приемане или отхвърляне на аргументите или исканията, подадени от вносителите и износителите, и основанията за вземане на решения съгласно член 6, алинея 10.2.

12.2.3. Съобщение за приключване или прекратяване на разследване поради приемане на ангажимент съгласно член 8 или отделен доклад следва да включва онази част от ангажимента, която не е конфиденциална.

12.3. Разпоредбите, съдържащи се в този член, се прилагат *mutatis mutandis* спрямо започването и приключването на прегледите съгласно член 11 и спрямо решението за въвеждане на мита с минала дата съгласно член 10.

Член 13

Съдебен преглед

Всяка страна членка, чието национално законодателство съдържа разпоредби за антидъмпингови мерки, следва да поддържа съдебни, арбитражни или административни трибунали или процедури с цел, *inter alia*, извършване на своевременен преглед на административните действия, свързани с окончателните решения и прегледи на решения по смисъла на член 11. Тези трибунали и процедури следва да са независими от властите, отговарящи за приемане на решенията и извършване на съответните прегледи.

Член 14

Антидъмпингови действия от името на трета държава

14.1. Властите на трета държава, които искат да бъдат предприети действия, следва да подадат заявление за антидъмпингови действия от нейно име.

14.2. Такова заявление следва да бъде подкрепено с информация за цените, показваща, че става дума за дъмпингов внос, и подробна информация, показваща, че твърденият дъмпинг нанася вреда на местната промишленост на третата държава. Правителството на третата държава следва да оказва съответното съдействие на страната вносител за осигуряване на необходимата информация при поискване.

14.3. При разглеждане на подобно заявление властите на страната вносител следва да вземат предвид влиянието на твърдения дъмпинг върху съответната промишленост на третата държава като цяло, т.е. вредата трябва да се оценява не само по отношение на влиянието на твърдения дъмпинг от даден износител върху износа за страната вносител, нито само спрямо общия износ.

14.4. Решението дали да се продължи или не работата по случая, се взема от страната вносител. Ако страната вносител реши, че е готова да предприеме действия, тя следва да започне процедура по искане на одобрение от Съвета по търговията със стоки.

Член 15

Развиващи се държави-членки

Признава се, че развитите страни членки трябва да имат специално отношение към особеното положение на развиващите се страни членки при вземане на решения за прилагане на антидъмпингови мерки съгласно настоящото споразумение. Преди да бъдат въведени антидъмпингови мита, които биха имали отражение върху жизнено важните интереси на развиващи се държави-членки, следва да се вземат предвид възможностите за прилагане на конструктивни оздравителни мерки, предвидени в настоящото споразумение.

ЧАСТ II

Член 16

Комитет по антидъмпингови практики

16.1. С настоящото се създава Комитет по антидъмпингови практики (наричан по-нататък в това споразумение „Комитета“), състоящ се от представители на всяка една от държавите-членки. Комитетът следва да избира свой председател и да заседава не по-малко от два пъти в годината

или по искане на страна членка, както това е предвидено в съответните разпоредби на това споразумение. Комитетът следва да изпълнява отговорностите, предвидени в това споразумение или възложени от държавите-членки, и да предоставя на страните членки възможност за консултации по всички въпроси, свързани с действието на това споразумение и постигане на неговите цели. Секретариатът на СТО следва да бъде и секретариат на Комитета.

16.2. Комитетът може да създава свои помощни органи по свое усмотрение.

16.3. При изпълнението на своите функции Комитетът и неговите помощни органи могат да се консултират и да търсят информация от каквито и да било източници. Независимо от това, преди Комитетът или негов орган да потърсят информация от източник, попадащ под юрисдикцията на някоя от държавите-членки, тази страна членка трябва да бъде уведомена. Той следва да получи съгласието на страната членка и на фирмата, с която иска да се проведат консултации.

16.4. Страните членки следва да докладват на Комитета относно: всички предварителни или окончателни антидъмпингови действия, които те предприемат. Такива доклади следва да бъдат на разположение в Секретариата за проверка от държавите-членки. Страните членки следва също да предоставят на всеки шест месеца доклади за антидъмпинговите действия, предприети през последните шест месеца. Полугодишните доклади се съставят в предварително договорена единна стандартна форма.

16.5. Всяка страна членка следва да нотифицира пред Комитета: а) кои нейни власти са компетентни за започване и извършване на разследванията по член 5; и б) нейните вътрешни процедури за започване и провеждане на такива разследвания.

Член 17

Консултации и уреждане на спорове

17.1. Освен ако в настоящото не е предвидено друго, Договореността относно уреждане на спорове се прилага спрямо консултациите и уреждането на спорове във връзка с това споразумение.

17.2. Всяка страна членка следва да се отнася благосклонно към и да предоставя необходимите възможности за провеждане на консултации във връзка с изявления на други страни членки по всички въпроси, засягащи действието на това споразумение.

17.3. Ако някоя от страните членки реши, че дадена полза, произтичаща пряко или косвено, по силата на това споразумение, е премахната или ограничена или че изпълнението на някоя от целите е възпрепятствано от друга страна членка или държави-членки, тя има правото писмено да поиска провеждане на консултации със съответната страна членка или страни членки с оглед постигане на взаимно приемливо решение на въпроса. Всяка страна членка следва да разглежда благосклонно исканията за консултации, отправени от друга страна членка.

17.4. Ако страната членка, поискала консултации, прецени, че консултациите, проведени съгласно алинея 3, не са довели до взаимно приемливо решение и ако административните власти на страната членка вносител са предприели окончателни действия за налагане на антидъмпингови мита или за приемане на ангажменти по цените, тя може да постави въпроса пред Органа за уреждане на спорове („ОУС“). Ако една временна мярка има значително въздействие и ако страната, поискала консултации, прецени, че тази мярка е предприета в нарушение на разпоредбите, съдържащи се в алинея 1 на член 7, тази страна членка също може да постави въпроса пред ОУС.

17.5. По искане на страната, подала възражение, ОУС следва да назначи т.нар. „панел“ (група на съдебните заседатели) за разглеждане на въпроса, като се основава на:

i) писмен доклад на страната членка заявител, в който се обяснява как ползата, която ѝ се полага, пряко или косвено, по силата на това споразумение, е била изцяло или частично премахната, или че се пречи на постигането на целите на това споразумение;

ii) фактите, предоставени в съответствие с вътрешните процедури на властите на страната членка вносител.

17.6. При разглеждане на въпроса, посочен в алинея 5:

i) при оценката на фактическите обстоятелства по въпроса групата на съдебните заседатели определя дали властите правилно са установили фактите и дали тяхната оценка на тези факти е била безпристрастна и обективна. Ако установяването на фактите е било правилно и оценката е била безпристрастна и обективна, тя не трябва да бъде отменяна, дори ако групата на съдебните заседатели стигне до различно заключение;

ii) групата на съдебните заседатели следва да тълкува съответните разпоредби в споразумението съгласно обичайните норми за тълкуване в международното публично право. Когато групата на съдебните заседатели

установи, че някои от разпоредбите в това споразумение позволява повече от едно възможно тълкувание, т. нар. „група на съдебните заседатели” следва да приеме, че мярката, предприета от властите, е в съответствие с това споразумение, ако тя се основава на някое от допустимите тълкувания.

17.7. Конфиденциална информация, предоставена на групата на съдебните заседатели, не се разгласява без официалното разрешение на лицето, органа или властта, предоставили тази информация. Когато такава информация е поискана от групата на съдебните заседатели, но на нея не ѝ е разрешено да я предостави, се предоставя неуповително резюме на информацията, одобрено от лицето, органа или властта, които са подали информацията.

ЧАСТ III

Член 18

Заключителни разпоредби

18.1. Не трябва да се предприемат конкретни мерки срещу дъмпинговия износ от страна членка, освен в съответствие с разпоредбите на ГАТТ (1994) така, както те са тълкувани в това споразумение²⁴.

18.2. Не могат да се внасят резерви относно която и да е от разпоредбите в това споразумение без съгласието на останалите държави-членки.

18.3. Разпоредбите в настоящото споразумение следва да се прилагат по отношение на процедури по разследване и прегледи на вече въведени мерки, които са започнати в резултат на заявления, направени на датата или след влизане в сила за дадена страна членка на Споразумението за СТО, съгласно условията на алинеи 3.1 и 3.2.

18.3.1. По отношение изчисляването на дъмпинговия марж при процедурата за връщане на надвзети суми съгласно член 9, алинея 3 следва да се прилагат правилата, използвани при най-скорошното решение за или преглед на дъмпинга.

18.3.2. За целите на член 11, алинея 3 съществуващите антидъмпингови мерки следва да се смятат за въведени на дата не по-късна от датата на влизане в сила за страна членка на Споразумението за СТО, освен в случаите,

²⁴ С това не се отменя възможността за предприемане на действия по силата на други разпоредби на ГАТТ (1994), когато това е необходимо.

когато вътрешното законодателство на страната членка, действащо към тази дата, е включвало клауза от типа на тази, предвидена в настоящата алинея.

18.4. Всяка страна членка следва да предприеме всички необходими действия от общ или конкретен характер, за да осигури не по-късно от датата на влизане в сила за нея на Споразумението за СТО, съответствието на своите закони, подзаконови нормативни актове и административни процедури с разпоредбите на настоящото споразумение съобразно приложимостта им по отношение на въпросната страна членка.

18.5. Всяка страна членка следва да уведомява Комитета относно всички промени в законите и подзаконови нормативни актове, имащи отношение към това споразумение, и относно администрирането на тези закони и правилници.

18.6. Комитетът следва ежегодно да прави преглед на прилагането и действието на това споразумение, като се имат предвид неговите цели. Комитетът следва ежегодно да информира Съвета по търговията със стоки относно настъпилото развитие през периодите, обхванати от тези прегледи.

18.7 Приложенията към настоящото споразумение са неразделна част от него.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОЦЕДУРИ ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ НА МЯСТО СЪГЛАСНО АЛИНЕЯ 7 НА ЧЛЕН 6

1. При започване на разследване властите на страната членка износител и фирмите, за които е известно, че са заинтересовани, следва да бъдат уведомени за намерението да бъде извършено разследване на място.
2. Ако при изключителни обстоятелства се налага включването на неправителствени експерти в групата, провеждаща разследването, фирмите и властите на страната членка износител трябва да бъдат уведомени за това. Такива неправителствени експерти подлежат на действителни санкции при нарушаване на изискванията за конфиденциалност.
3. Трябва да се въведе като стандартна практика получаването на изричното съгласие на засегнатите фирми в страната членка износител преди окончателно да бъде определена датата на посещението.
4. Веднага след получаване на съгласие от засегнатите фирми разследващите власти следва да съобщават на властите на страната членка износител имената и адресите на фирмите, които ще бъдат посетени, и уговорените дати на посещението.
5. Фирмите трябва да бъдат уведомени достатъчно рано за предстоящата визита.
6. Посещения за обясняване на въпросниците следва да се правят само по искане на фирмата износител. Такива посещения могат да се правят само ако: а) властите на страната членка вносител уведомят представителите на въпросната страна членка; и б) последните не възразят срещу посещението.
7. Тъй като главната цел на разследването на място е проверка на достоверността на информацията или получаване на повече подробности, то трябва да се извърши след като е получен отговор на въпросника, освен ако фирмата се съгласи с обратното и правителството на страната членка износител е информирано от разследващите власти за предстоящото посещение и не възразява срещу това посещение. Освен това следва да се превърне в стандартна практика преди посещението на засегнатите фирми те да бъдат информирани относно общия характер на информацията, която ще се проверява, както и каква друга информация ще бъде необходима, като с това не се изключва възможността на място да се поставят искания за повече подробности във връзка с вече получената информация.

8. На запитванията на властите и фирмите от страната членка износител, които са от решаващо значение за успешно разследване на място, трябва, когато това е възможно, да се отговаря, преди да е направено посещението.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАЙ-ДОСТОВЕРНА ИНФОРМАЦИЯ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 6, АЛИНЕЯ 8

1. Във възможно най-кратък срок след започване на разследването разследващите власти трябва да конкретизират в подробности информацията, която се изисква от заинтересованите страни, както и начина, по който тази информация трябва да бъде подредена в отговора на заинтересованите страни. Властите също така трябва да осигурят заинтересуваната страна да бъде уведомена, че ако информацията не бъде предоставена в разумен срок, властите ще имат правото да направят заключенията си въз основа на известните факти, включително тези, които се съдържат в заявлението за започване на разследването, подадено от местната промишленост.

2. Властите могат също така да поискат от заинтересуваната страна да предостави отговора си на определен вид носител (например на магнитен носител) или на даден компютърен език. При постъпване на такова искане властите следва да имат предвид възможностите на заинтересуваната страна да представи отговора си, записан на предпочитания носител или компютърен език, и не трябва да искат от заинтересуваната страна да използва за съставяне на отговора си компютърна система, различна от онази, която иначе използва. Властите не трябва да поддържат искането си за отговор на определен компютърен носител или компютърен език, ако заинтересуваната страна няма компютризирано счетоводство и ако представянето на отговора в искания вид би представлявало особено затруднение за заинтересуваната страна, ако то е свързано например със значителни допълнителни разходи и неприятности.

3. Цялата информация, чиято достоверност може да бъде проверена и която е предоставена така, че да може да бъде използвана в разследването без неоправдани затруднения, предоставена своевременно и когато това е възможно - на носител и компютърен език, определен от властите, следва да се има предвид при изготвяне на окончателното решение. Ако заинтересуваната страна не предостави отговора си на искания носител или компютърен език, но властите установят, че са изпълнени обстоятелствата съгласно алинея 2, непредставянето на отговора на предпочитания носител или компютърен език няма да се приема като значително препятствие за разследването.

4. Ако властите нямат възможността да обработят информацията, когато тя е предоставена на определен носител (например компютърна лента), същата се предоставя в писмен вид или в друг вид, приемлив за властите.

5. Дори предоставената информация да не е идеална във всяко едно отношение, това не трябва да служи като основание за властите да я пренебрегнат, стига заинтересуваната страна да е положила максимални усилия.

6. Ако доказателства или информация не бъдат приети, предоставилата ги страна трябва да бъде информирана незабавно за причините за това и трябва да има възможност да представи своите обяснения в разумен срок, като се имат предвид сроковете за провеждане на разследването. Ако властите преценят, че обясненията не са задоволителни, причините за отхвърляне на такива доказателства или информация трябва да бъдат посочени в публикуваните заключения.

7. Ако властите трябва да направят заключенията си, включително тези по отношение на нормалната стойност, въз основа на информация от вторичен източник, включително информация, съдържаща се в заявлението за започване на разследването, те трябва да направят това с особено внимание. В такива случаи властите трябва, когато това е практически осъществимо, да сравнят информацията с тази, получена от други независими източници на тяхно разположение, като публикувани ценови листи, официални статистики по вноса и митнически доклади, както и с информацията, получена от заинтересовани страни по време на разследването. Ако заинтересуваната страна откаже сътрудничество и по този начин не предостави на властите съществена информация, възникналата ситуация може да доведе до резултат, който е по-малко благоприятен за тази страна, отколкото ако тя би сътрудничила.